

Nøttu páskafrítíðina at granska Bíbliuna

Nú páskirnar júst eru
farnar aftur um bak, er
sera ymiskt, hvussu
Føroya fólk hava
hátíðarhildi hesa høgtíð.
Nøkur hava verið saman
við familju, onnur eru
farin uttanlanda, meðan
uppaftur onnur als ikki
hava havt frí frá arbeiði.
Umleið 70 ungir
føroyingar nøttu hesa
páskafrítíð til nakað eitt
sindur ørvísi. Tey hava
nevniliga í fimm dagar
granskað Bíbliuna á
Zarepta í Vatnsoyrum

Tey umleið 70 fólkinu fylgdu væl við, meðan bíbliutímar vóru hildnir

Heini í Skorini

Uml. 70 føroyingar, størsti parturin ungdómur, hava í páskafrítíðini nøtt nógva tíð til at seta seg inn í og granska Bíbliuna. Bíbliuskeiðið er farið fram í leguhúsinum Zarepta á Vatnsoyrum, sum vit eisini kenna sum tað húsið, har lega fyri brekað, familjulegur og barna- og ungdómslegur eru um summarið. Eisini nøtt ymiskar brøðrasamkomur húsið ígjøgnum veturin til legur í vikuskiftum, og sum heild verður húsið sera nógv brúkt ígjøgnum árið, eisini til onnur tiltøk.

Eitt av hesum tiltøkum verður so kallað “bíbliugranskan”, sum er á páskum og á næggjárinum. Hóast Zarepta var bygt í 1967, hevur júst hetta tiltak ikki sæð dagsins ljós fyrr enn í 1990. Tá tóku menn stig til tiltakið, og er tað fuglfirringurin í útleiðing í Havn, Pætur M. Hansen, ið hevur ábyrgdina. Uml. 70 luttakarar vóru vesturi á Zarepta umframt bíbliulærarar og fólk, sum arbeiddu í køkinum. Legan var frá 19. til 24. apríl, og evnini á leguni vóru Dániels bók, 1. Tessalonikabrev, Galatiabrevið, partar av Rómbrævinum og til seinast evnið “trúvirði trúarinnar”. Lærararnir vóru m.a. Pætur M. Hansen, Júst Vang, Jógván Jacobsen og Sigurð Vang.

Krevjandi skrá

Um onkur heldur, at hesi fólk hava hildið frí á páskum, fer hann skeivur. Skráin fyri hesi bíbliugranskan er krevjandi, og tað krevst, at fólk eru nærløgd og konsentrerað. Undirvíst verður meir enn 10 tímar um dagin, umframt bønarløtur og at lesa uppá skrivliga tilfarið, sum øll fáa í eina mappu.

Hóast hetta so eru ikki serliga góðar stundir hjá læraranum at gjøgnumganga evnini, sum nevniliga kunnu taka drúgva tíð, við tað at ein kann fara sera djúpt. Allir næmingarnir hava eisini høvi til at spyrja og koma við síni hugsan um evnið, og sostatt kann ein brúka nógva tíð til hesar bækur, brøv og evni í Bíbliuni. Lærararnir hava brúkt uml.

tveir mánaðir at fyrireika seg til skeiðið og hava lagt nógva orku í hetta, við tað at hvørt næmingur sum nevnt fær alt tilfarið telduskrivað í eina mappu frammanundan. Men við tað hvørt dagur er krevjandi, og skráin er strævin, er sera tæðningarmikil, at ein fær nóg nógvan svøvn og er væl upplagdur og konsentreraður til næsta dag. Eisini skal leggjast afturat, at undirvísingin ikki bert er soleiðis, at øll sita og lurta eftir læraranum, men rúm er eisini fyri bólkkaarbeiði og kjaki. Spurningar frá áhoyrarum verja eisini viðgjørdir.

Hóast tað er intens og krevjandi bíbliundirvísing, so er eisini tíð til at gera ymisk annað, við tað at umhvørvið kring

Zarepta gevur møguleika fyri fleiri aktivitetum. Eitt nú verja skipað fyri fótbólti á graslíkisvøllinum hvønn dag, ið verið var til vildar, og var tann dysturin spældur eftir døgurða, árenn aftur var farið til bíbliundirvísingina klokkan tvey. Eisini var møguleiki fyri kurvabólti og øðrum aktivitetum.

Luttakararnir væl nøgdir

Sum vera man, vóru luttakararnir sera væl nøgdir við dagarnar vesturi á Zarepta.

Við er sera væl nøgdir við bíbliugranskanina. Vit finga nógva burtúr og lærdu eina rúgvu av tí, sum gjøgnumgingið var. Lærararnir vóru væl fyrireikaðir og dugdu væl at greina Skriftina,

siga tveir av luttakarunum, klaksvíkingarnir Atli Danielsen og Kristian á Lakjuni, sum eru ávíkavist 16 og 17 ára gamlir.

Hesar dagar hava vit fingið eyguni meir upp fyri, hvussu áhugaverd og livandi Bíblían er. Hetta hevur eggjað okkum á ein serligan hátt sjálvir at fara at lesa og granska Bíbliuna. Og fekk ein orðið á onnur, sum høvdu verið vesturi á Zarepta, fekk man skjótt greiðu á, at tað var ein sera væleydnað lega, sum tey vóru glað fyri.

Byrjaði í 1990

Pætur Hansen, sum hevur ábyrgdina av tiltakinum, sigur, at í ár eru liðin júst 10 ár, síðan bíbliugranskanin byrjaði, og ikki

kann sigast annað enn, at væl hevur gingist í hond.

Við byrjaðu hetta tiltak í 1990. Vit sóu tá, at tørvur var á bíbliundirvísing og bíbliukunnleika, og tað var í stuttum soleiðis, tað byrjaði.

Tá vit so spyrja Pætur, hvussu luttakaratalið hevur verið hesi 10 árin, sigur hann, at tað hevur verið støðugt vaksandi.

Fyrstu ferð vóru gott og væl 20 fólk, sum luttóku í bíbliugranskanini, og í ár vóru uml. 70 luttakarar, so her hevur verið ein støðugur vøkstur, og tað er jú gleðiligt. Pætur leggur afturat, at síðani hetta tiltak byrjaði, hava ikki tær heilt stóru broytingarnar verið í tilrættalegging og undirvísingaráhætti.

Við hava alla tíðina lagt stóran dent á at fáa luttakaraman sjálvar at lesa og granska Bíbliuna, tá teir koma heim. Eg kann brúka ta myndina, at vit geva teimum uppskriftina, og so fara tey sjálv heim at baka kakuna. Tað er endamálið. Pætur sigur eisini, at teirra “motto” líka frá byrjan hevur verið út frá Ápostlasøguni 17,11, har tað stendur, eftir at

Paulus og aðrir høvdu prædikað í býnum Berøa, at “tey rannsakaðu dagliga skriftirnar, at vita um tað var so”.

Tá vit so spyrja hann, um tað ikki er strævið at hava ábyrgd av einum slíkum tiltaki tveir mánaðir um árið, tá ein eisini hevur í huga, at tað tekur umleið tveir mánaðir at fyrireika seg hvørja ferð, sigur Pætur, at tað heldur hann ikki.

Tá ein hevur áhuga fyri hesum, fellur tað ikki serliga tungt at fyrireika seg til eitt evni. Eg haldi, at tað er meiri gleði enn stríð at standa fyri einum slíkum tiltaki, tá hugurin er til staðar.

Tá Pætur Hansen so at enda verður spurdur, um bíbliugranskan aftur verður á næggjárinum, svarar hann, at tað er ætlanin, um Gud vil, og vit liva.

Pætur undirvísir úr Dániels bók

Hvørjar páskir og hvørt næggjár hevur køksfólkið sín stóra leiklut í, at hetta tiltak yvirhøvur letur seg gera, og í ár var einki undantak

